

Dziennik Urzędowy C 209

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

15 lipca 2011

<u>Powiadomienie nr</u>	<u>Spis treści</u>	<u>Strona</u>
-------------------------	--------------------	---------------

I Rezolucje, zalecenia i opinie

ZALECENIA

Rada

2011/C 209/01	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Belgii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014	1
2011/C 209/02	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Bułgarii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Bułgarię zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014	5
2011/C 209/03	Zalecenie Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie krajowego programu reform Węgier z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Węgry zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2015	10

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2011/C 209/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6229 – PAG/Mitsui/AMT JV) ⁽¹⁾ ...	14
---------------	--	----

PL
**Cena:
3 EUR**

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2011/C 209/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6242 – Lactalis/Parmalat) ⁽¹⁾	14
2011/C 209/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6282 – ERG/Lukoil/JV) ⁽¹⁾	15
2011/C 209/07	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6283 – Valero/Chevron) ⁽¹⁾	15
2011/C 209/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6253 – Talis International Holding/ Raphael Valves Industries) ⁽¹⁾	16

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2011/C 209/09	Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie mianowania zastępcy przewodniczącego Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin	17
2011/C 209/10	Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie mianowania prezesa Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin	18

Komisja Europejska

2011/C 209/11	Kursy walutowe euro	19
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2011/C 209/12	Komunikat Komisji na podstawie art. 14 ust. 1 oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 924/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001	20
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Belgii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2011–2014

(2011/C 209/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.

- (4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 15 kwietnia 2011 r. Belgia przedstawiła aktualizację z 2011 r. do programu stabilności, obejmującą lata 2011–2014, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązania między tymi oboma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (7) W dekadzie poprzedzającej rok 2008 Belgia odnotowywała dynamiczny wzrost PKB, który wynosił średnio 2,3 % rocznie. Kraj w pełni odczuł skutki światowej recesji gospodarczej w 2009 r. i jego PKB obniżył się o 2,8 %. Wpływ recesji na zatrudnienie był stosunkowo ograniczony. Funkcję bufora spełnił czasowy spadek liczby przepracowanych godzin i wydajności pracy w przeliczeniu na godzinę. Po spadku o 0,4 % w 2009 r. zatrudnienie wzrosło ponownie w 2010 r. Stopa bezrobocia wzrosła jednak z 7 % przed recesją do 8,3 % w 2010 r. Dzięki ożywieniu w handlu światowym wzrost gospodarczy w roku 2010 był wyższy niż oczekiwano – PKB wzrósł o 2,2 %. W związku z funkcjonowaniem automatycznych stabilizatorów i podjęciu działań dyskrecjonalnych w reakcji na kryzys, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrósł z 1,3 % w 2008 r. do 5,9 % PKB w 2009 r.
- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu stabilności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych zawartych w programie stabilności jest realistyczny. Jest on zasadniczo zgodny z najnowszą prognozą służb Komisji z wiosny 2011 r., nawet jeśli jest oparty na nieco mniej optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego w 2011 r. Po osiągnięciu niższego od zakładanego deficytu w wysokości 4,1 % PKB w 2010 r. celem strategii budżetowej określonej w programie stabilności jest dalsze ograniczenie deficytu do 3,6 % w 2011 r. i poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB w 2012 r., czyli w terminie wyznaczonym przez Radę na likwidację nadmiernego deficytu. Obniżenie deficytu w roku 2011 do planowanego poziomu wydaje się realistyczne ze względu na dość ostrożne prognozy gospodarcze. Jednak wysiłek fiskalny pozostanie prawdopodobnie poniżej poziomu 0,75 % PKB, czyli średniego rocznego wysiłku zalecanego przez Radę, w szczególności w latach 2011 i 2012, kiedy to wynosiłyby odpowiednio tylko 0,4 % i 0,3 % PKB (w kategoriach strukturalnych). Ponadto deficyty docelowe na 2012 r. i kolejne lata nie mają wsparcia w konkretnych środkach dostosowawczych. Przewiduje się również, że w okresie objętym programem stabilności (2011–2014) nie zostanie osiągnięty cel średniookresowy, jakim jest nadwyżka strukturalna wynosząca 0,5 % PKB.
- (9) Mając na uwadze lepsze niż oczekiwano wyniki w 2010 r., właściwsze byłoby bardziej ambitne obniżenie deficytu w 2011 r. oraz szybsze niż się zakłada dążenie do osiągnięcia poziomu 3 % PKB. Ponadto bez dalszych działań konsolidacyjnych nie będzie możliwa likwidacja nadmiernego deficytu do 2012 r. ani dalszy postęp w osiąganiu celu średniookresowego. Działania konsolidacyjne powinny przede wszystkim dotyczyć strony wydatków, ponieważ obciążenia podatkowe są w Belgii już teraz bardzo wysokie, zwłaszcza w odniesieniu do dochodów z pracy.
- (10) Kryzys gospodarczo-finansowy odwrócił wcześniejszą długoterminową tendencję spadkową długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Wskaźnik zadłużenia, który miał tendencję spadkową od 1993 r. (kiedy osiągnął najwyższy poziom 134 % PKB, a następnie stale spadał do 84 % PKB w 2007 r.), wzrasta ponownie od 2008 r. i osiągnął 96,8 % PKB na koniec 2010 r. Wysoki poziom długu publicznego pozostaje ważnym wyzwaniem, w szczególności w związku z tym, że długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest większy niż średnia w UE, co wynika głównie ze stosunkowo dużego wzrostu wydatków na emerytury; będzie to prowadziło do dalszej presji na finanse publiczne. W programie stabilności władze belgijskie przedstawiają trzytorową strategię w celu powstrzymania przewidywanego istotnego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa (obniżenie poziomu długu publicznego, zwiększenie poziomu zatrudnienia i wskaźnika uczestnictwa oraz stworzenie silnego, opartego na solidarności systemu zabezpieczenia społecznego). Do poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych powinno przyczynić się zapewnienie wystarczających nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz dalsza reforma belgijskiego systemu zabezpieczenia społecznego. Zgodnie z najnowszą oceną Komisji ryzyko związane z długoterminową stabilnością finansów publicznych wydaje się być wysokie.
- (11) Ważnym wyzwaniem dla Belgii jest utrzymanie stabilnego i dobrze funkcjonującego sektora finansowego, który będzie mógł sprostać potrzebom gospodarki realnej w zakresie pośrednictwa finansowego. W ciągu ostatnich dwóch lat sektor finansowy w Belgii mocno ucierpiał w wyniku kryzysu finansowego, co doprowadziło do zmniejszenia aktywów sektora, wysokiej pomocy państwa oraz zmian w systemie nadzoru bankowego. Sytuacja finansowa sektora bankowego pozostaje niepewna. Ponadto sektor bankowy w Belgii jest w dużym stopniu skoncentrowany i stosunkowo duży w porównaniu z wielkością całej gospodarki.
- (12) Ustawa z 1996 r. o promocji zatrudnienia i prewencyjnej ochronie konkurencyjności stanowi, że zmiany płac w Belgii powinny odpowiadać zmianom w trzech krajach sąsiadujących (Francja, Niemcy, Niderlandy), tak aby koszty pracy pozostawały pod kontrolą. Jednakże ustawa ta nie była w stanie zapobiec szybszemu wzrostowi płac w Belgii niż w trzech krajach sąsiadujących w latach 2005–2010, przy czym jednocześnie wzrost wydajności był niższy. W konsekwencji jednostkowe koszty pracy rosły w Belgii w szybszym tempie w porównaniu z sąsiadującymi z nią krajami i w porównaniu ze średnią strefy euro. Jest to tym bardziej problematyczne, że Belgia specjalizuje się w wyrobach o małym udziale technologii, co stawia ją w sytuacji ostrej konkurencji

- z krajami o niższych kosztach. Pomimo że przepisy dotyczące płac nadają negocjantom płacowym określone ramy, należałoby również brać pod uwagę różnice we wzroście wydajności oraz wprowadzić skuteczniejszy system, który umożliwiłby wprowadzanie korekt ex post w przypadku nieosiągnięcia zakładanych celów.
- (13) Rynek pracy charakteryzuje się ograniczeniami, które skutkują znaczną liczbą czynników zniechęcających do podejmowania pracy: nieograniczony okres otrzymywania zasiłku dla bezrobotnych; wysokie efektywne krańcowe stawki podatkowe oraz wysoki klin podatkowy (zwłaszcza dla najmniej zarabiających); oraz nakładanie się wycofania świadczeń z pomocy społecznej i wysokiego opodatkowania w momencie podjęcia pracy. Ponadto szereg możliwości odchodzenia na emeryturę dla starszych pracowników stanowi zachętę do opuszczenia rynku pracy przed ustawowym wiekiem emerytalnym wynoszącym 65 lat. Dalsza reforma aktywnej polityki rynku pracy, wraz z jej rozszerzeniem na osoby powyżej 50. roku życia, pomogłaby podnieść łączny wskaźnik zatrudnienia i zwiększyć zachęty do poszukiwania pracy. Ponadto dalsze obniżki poziomu zasiłków dla bezrobotnych i skrócenie okresu ich otrzymywania zachęcałyby młodych pracowników do wchodzenia na rynek pracy. Uzależnienie odchodzenia na wcześniejszą emeryturę od bardziej rygorystycznych kryteriów mogłoby zachęcić starszych pracowników do pozostania na rynku pracy, a tych starszych pracowników, którzy nie mieli pracy przez pewien czas, do powrotu na rynek pracy. Ponadto stopa zatrudnienia obywateli krajów nienależących do UE (40,9 %) jest o wiele niższa od średniej UE.
- (14) Łączne obciążenie podatkowe związane z zatrudnieniem należy w Belgii do najwyższych w UE; jego zmniejszenie przyczyniłoby się zatem do większej atrakcyjności pracy. Biorąc jednak pod uwagę plany poważnych działań konsolidacyjnych, musiałyby ono być zrekompensowane równoważnym podwyższeniem innych podatków (na przykład konsumpcyjnych lub poprzez przejście na podatki ekologiczne). Belgia ma znacznie niższe efektywne stawki podatków energetycznych w porównaniu z krajami sąsiadującymi. Obok wysokiego klina podatkowego Belgia ma równocześnie najniższy w całej UE stosunek podatków ekologicznych do podatków związanych z zatrudnieniem. Przyczynia się to do powstania sytuacji, w której wysokie bezrobocie współistnieje ze stosunkowo wysokim zużyciem energii, co z kolei utrudnia osiągnięcie celów w zakresie zatrudnienia i efektywności energetycznej.
- (15) Ceny wielu towarów i usług w Belgii są ogólnie wyższe niż w innych państwach członkowskich, co odzwierciedla niską presję konkurencyjną, zwłaszcza w sektorze detalicznym i sektorach sieciowych, oraz słabe ramy regulacyjne. W sektorze detalicznym wysokie są bariery wejścia na rynek i ograniczenia operacyjne. W szczególności regulacje w zakresie konkurencji nadal ograniczają godziny otwarcia, chronią przedsiębiorstwa od dawna prowadzące działalność przed wejściem na rynek nowych podmiotów oraz hamują upowszechnianie nowych modeli biznesowych i technologii. Powszechnym problemem konkurencji w sektorach sieciowych w Belgii jest silna pozycja podmiotów od dawna działających na
- rynku i wysokie bariery ograniczające wejście na rynek w porównaniu z pozostałymi państwami członkowskimi, co oznacza, że dawni monopolisci w tych sektorach mogą nadal czerpać zyski wyższe niż na rynkach konkurencyjnych, pobierając wyższe opłaty.
- (16) Władze belgijskie podjęły szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. Zobowiązania te dotyczą czterech obszarów paktu. Koncentrują się one wokół środków obniżenia deficytu, utrzymania cen energii pod kontrolą, stymulowania konkurencji, kontroli wzrostu płac realnych, wdrożenia ram nadzoru nad sektorem finansowym oraz wprowadzenia środków mających na celu podwyższenie rzeczywistego wieku przechodzenia na emeryturę. Brak jest jednak informacji na temat środków niezbędnych do osiągnięcia wymaganego celu w obszarze budżetowym; brak również informacji na temat metod kontroli wzrostu płac realnych i cen energii. Jeśli chodzi o programy wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, nie jest jasne, czy i kiedy „pakt pokoleń” będzie poddany przeglądowi oraz w jaki sposób przegląd ten przełoży się na konkretne środki. Zobowiązania te zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.
- (17) Komisja dokonała oceny programu stabilności oraz krajowego programu reform łącznie ze zobowiązaniami w ramach paktu euro plus. Komisja wzięła pod uwagę ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Belgii oraz stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. W związku z powyższym Komisja uważa, że w 2011 r. powinno być możliwe znacznie ambitniejsze zmniejszenie deficytu oraz że na rok 2012 i kolejne lata powinny zostać określone dodatkowe działania konsolidacyjne. Niezbędna jest dalsza reforma systemu emerytalnego, aby poprawić długoterminową stabilność finansów publicznych. Należy również podjąć dalsze kroki mające na celu poprawę konkurencyjności, ułatwienie podejmowania zatrudnienia oraz przesunięcie obciążeń podatkowych z pracy na konsumpcję i energię, jak również stworzenie lepszych możliwości dla inwestycji i rozwoju w sektorze usług i sektorach sieciowych.
- (18) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. wydane na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację programu stabilności Belgii z 2011 r. i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) poniższego zalecenia,
- NINIEJSZYM ZALECA Belgii podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:
- 1) Wykorzystanie trwającego ożywienia gospodarczego do szybszego skorygowania nadmiernego deficytu. Podjęcie w tym celu niezbędnych, określonych kroków – głównie po stronie wydatków – do czasu przygotowania budżetu

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

- na 2012 r., aby osiągnąć średni roczny wysiłek fiskalny zgodnie z zaleceniem w ramach procedury nadmiernego deficytu, czyli stopniowe obniżenie wysokiego wskaźnika długu publicznego. Powinno to pozwolić na obniżenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej 3 % PKB najpóźniej do 2012 r. Zapewnienie postępów na drodze do realizacji celu średniookresowego przez obniżanie deficytu o co najmniej 0,5 % PKB rocznie.
- 2) Podjęcie kroków w celu poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych. Zgodnie z ramami trzytorowej strategii UE, należy skoncentrować się na ograniczaniu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, w szczególności poprzez zapobieganie wczesnemu opuszczaniu rynku pracy, aby znacząco podnieść rzeczywisty wiek przechodzenia na emeryturę. Pod uwagę wzięte mogą być środki takie jak powiązanie ustawowego wieku emerytalnego ze średnią oczekiwaną długością życia.
  - 3) Rozwiązanie problemu słabości strukturalnych w sektorze finansowym, w szczególności poprzez zakończenie restrukturyzacji banków potrzebujących odpowiednio finansowego i trwałego modelu biznesowego.
  - 4) Podjęcie działań w celu zreformowania – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami – systemu negocjacji płacowych i systemu indeksacji płac, aby zapewnić ściślejszy związek między wzrostem płac a zmianami wydajności pracy i poziomem konkurencyjności.
  - 5) Zwiększenie współczynnika aktywności zawodowej poprzez obniżenie wysokich obciążeń w zakresie podatków i składek na zabezpieczenie społeczne dla najmniej zarabiających w sposób neutralny dla budżetu oraz przez wprowadzenie systemu, w którym wysokość zasiłków dla bezrobotnych zmniejsza się stopniowo w miarę trwania bezrobocia. Podjęcie kroków mających na celu przesunięcie obciążenia podatkowego z pracy na konsumpcję i wprowadzenie systemu podatkowego bardziej przyjaznego środowisku. Poprawę skuteczności aktywnej polityki rynku pracy poprzez ukierunkowanie środków na starszych pracowników oraz słabsze grupy społeczne.
  - 6) Wprowadzenie środków mających na celu zwiększenie konkurencji w sektorze detalicznym przez obniżenie barier wejścia na rynek i zmniejszenie ograniczeń operacyjnych; oraz wprowadzenie środków zwiększenia konkurencji na rynkach energii elektrycznej i gazu przez dalszą poprawę skuteczności sektorowych organów regulacyjnych i odpowiedzialnych za ochronę konkurencji.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Bułgarii z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Bułgarię zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2014

(2011/C 209/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) Dnia 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.
- (4) Dnia 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona również priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.
- (5) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska wezwała także państwa członkowskie uczestniczące w pakcie euro plus, by przedstawiły swoje zobowiązania w ramach tego paktu odpowiednio wcześniej, tak by mogły zostać włączone do ich programów stabilności lub konwergencji oraz krajowych programów reform.
- (6) W dniu 15 kwietnia 2011 r. Bułgaria przedstawiła aktualizację z 2011 r. do programu konwergencji, obejmującą lata 2011–2014, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia wewnętrznych powiązań te dwa programy zostały ocenione w tym samym czasie.
- (7) Kryzys gospodarczy przerwał okres silnego wzrostu gospodarczego napędzanego dużym napływem bezpośrednich inwestycji zagranicznych i ekspansją akcji kredytowej. PKB zaczął ponownie rosnąć w drugim kwartale 2010 r., po wcześniejszym spadku ogółem o 7,1 % (od wartości szczytowej do minimalnej), w związku z czym wzrost realnego PKB dla całego 2010 r. był zasadniczo zbliżony do poziomu zerowego. Najważniejsze czynniki przyczyniające się do wzrostu gospodarczego stanowił silny wzrost eksportu i odbudowa stanu zapasów. Po wystąpieniu kryzysu saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych zmieniło się z nadwyżki w deficyt, który wyniósł 4,7 % PKB w 2009 r. i 3,3 % PKB w 2010 r. W ubiegłym roku miał miejsce wzrost produkcji i zatrudnienia w sektorach opierających się na eksporcie, ale słaba koniunktura w sektorach budownictwa, nieruchomości i handlu detalicznego hamowała ożywienie gospodarcze. Skurczenie się PKB odbiło się poważnie na stopie zatrudnienia – licząc od szczytowego poziomu przypadającego na 2008 r., Bułgaria straciła 358 000 miejsc pracy. Stopa bezrobocia wzrosła o kilka punktów procentowych do poziomu 10,2 % w 2010 r.; nie przewiduje się, aby zatrudnienie powróciło do poziomu sprzed kryzysu w perspektywie średnio-terminowej.

(1) Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

(2) Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

- (8) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu konwergencji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę prognoz budżetowych opiera się na bardziej optymistycznych przewidywaniach dotyczących wzrostu niż prognoza służb Komisji. W zaktualizowanym programie konwergencji przewidziano korektę nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2011 r., zgodnie z zaleceniem Rady, oraz jego dalsze ograniczenie w późniejszych latach. Po znacznej i przeprowadzonej wcześniej korekcie budżetowej z 2010 r., która w ujęciu strukturalnym wyniosła ponad 2 punkty procentowe, wysiłek fiskalny w 2011 r. pozostaje znacznie poniżej zalecanej wartości korekty deficytu, czyli co najmniej 0,75 % PKB, lecz średnio, w całym okresie objętym procedurą namierzonego deficytu, wysiłek fiskalny pozostaje powyżej 1 % PKB. W okresie 2012–2014 aktualizacja ta nie zawiera jednak wystarczającej liczby szczegółowych informacji na temat środków budżetowych planowanych w celu osiągnięcia celów budżetowych na te lata. Skorygowany w dół średniookresowy cel budżetowy odpowiadający deficytowi strukturalnemu w wysokości 0,6 % PKB, planowany na rok 2014 r., jest nadal ambitniejszy niż minimalny wymagany poziom korekty. Odzwierciedla on cele Paktu na rzecz stabilności i wzrostu i przewiduje się jego osiągnięcie do końca okresu objętego programem konwergencji (2014 r.). Średni roczny strukturalny wysiłek fiskalny przewidziany w latach 2012–2014, czyli już po przeprowadzeniu korekty nadmiernego deficytu planowanej na 2011 r., jest jednak znacznie niższy od zalecanej minimalnej rocznej poprawy salda strukturalnego o 0,5 % PKB. W związku ze stopniową poprawą perspektyw gospodarczych w programie konwergencji powinno się dążyć do szybszego postępu na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. W zestawieniu z ostrożnymi szacunkami dotyczącymi średniookresowego wzrostu produktu potencjalnego przewidywany wzrost wydatków budżetowych w latach 2012–2013 wydaje się być optymistyczny, co stanowi ryzyko dla strukturalnej sytuacji budżetowej w perspektywie średniookresowej.
- (9) Skorygowanie nadmiernego deficytu zgodnie z planami, czyli do końca 2011 r., przyczyni się do odzyskania zaufania i zwiększy wiarygodność polityki rządu. W perspektywie średnioterminowej osiągnięcie celu, którym jest niewielki deficyt strukturalny w wysokości 0,6 % PKB, jest ważne, aby zapewnić wsparcie dla systemu monetarnego ze strony polityki budżetowej. Konsolidacja budżetowa jest jednak utrudniona z powodu niewydolnych struktur w sektorze publicznym, co może prowadzić do znacznej presji na wydatki, podczas gdy dochody budżetowe mogą być strukturalnie niższe niż w latach boomu gospodarczego poprzedzających kryzys. Konieczne są zatem ambitne reformy finansów publicznych, aby dokonać niezbędnej korekty budżetowej i przyczynić się do zapewnienia środków finansowych na realizację wymaganych reform strukturalnych, w tym na potrzeby współfinansowania projektów wspieranych przez UE.
- (10) Bułgarskie wyniki budżetowe były pozytywne w sprzyjających warunkach gospodarczych panujących przed kryzysem. Bułgaria realizowała konsekwentnie cele budżetowe i udało się jej zgromadzić znaczne rezerwy budżetowe. W 2009 r. na skutek kryzysu gospodarczego wystąpił pierwszy od wielu lat deficyt budżetowy i złamano regułę, zgodnie z którą budżet musiał być utrzymywany w równowadze lub wykazywać nadwyżkę, a wydatki publiczne nie mogły przekraczać 40 % PKB. Było to częściowo związane z niedociągnięciami w zakresie planowania wydatków i ich kontroli. Kolejną przyczyną był fakt, że nadzwyczajne dochody związane z wysoką koniunkturą gospodarczą przed kryzysem zostały wykorzystane do sfinansowania stosunkowo dużego wzrostu wydatków *ad hoc* oraz cięć stawek ubezpieczenia społecznego. Aby rozwiązać te problemy, władze podjęły szereg inicjatyw w celu poprawy kontroli wydatków oraz systemów monitorowania i sprawozdawczości, w tym poprzez przyjęcie kompleksowego pakietu ustawodawczego, wzmocnienie reguł budżetowych i średniookresowych ram budżetowych. Oczekuje się, że inicjatywy te poprawią dyscyplinę budżetową i przewidywalność polityki, aby ustabilizować sytuację makroekonomiczną i zapewnić mniej procykliczną politykę budżetową. Zgodnie z najnowszą oceną Komisji, ryzyko związane z długoterminową stabilnością finansów publicznych wydaje się być średnie.
- (11) W latach boomu gospodarczego poprzedzających kryzys doszło do znacznego zacieśnienia rynku pracy i wysokiego wzrostu płac, który przekroczył tempo wzrostu wydajności pracy. Doprowadziło to do wzrostu średniego poziomu płac, który zbliżył się do średniej UE. Wzrost wynagrodzeń osiągnął maksymalny poziom w czwartym kwartale 2007 r., kiedy to wyniósł blisko 20 % w skali rocznej. Pogorszenie się koniunktury zahamowało tę dynamikę wzrostu, chociaż stopa wzrostu wynagrodzeń utrzymała się na stosunkowo wysokim poziomie – wynoszącym niemal 10 % w 2010 r. – w przypadku pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (stanowiących około 65 % siły roboczej).
- (12) Bariery utrudniające uczestnictwo w rynku pracy wynikają z ostatnich zakłóceń na rynku pracy w trakcie kryzysu oraz z braku aktywnej polityki rynku pracy oraz niedofinansowanych publicznych służb zatrudnienia. Jakość usług publicznych w zakresie aktywizacji, pomocy w poszukiwaniu pracy oraz zmianie kwalifikacji jest niewystarczająca. Niska zdolność do monitorowania i oceny rezultatów programów wymaga dalszego wzmocnienia w celu poprawy procesu planowania polityki. Jak wskazano w ostatnim sprawozdaniu zleconym przez ministerstwo pracy i polityki społecznej („Główne rezultaty oceny efektu netto publicznych służb zatrudnienia w Bułgarii”), osobom bezrobotnym można skuteczniej pomóc w znalezieniu pracy poprzez świadczenie bardziej zindywidualizowanych usług i poprawę ich jakości, a także poprawiając infrastrukturę urzędów pracy.
- (13) Kryzys gospodarczy w dalszym ciągu wpływa na rynek pracy. Stopa bezrobocia wzrosła z 5,4 % w 2008 r. do 10,2 % w 2010 r., a w przypadku młodzieży (w wieku od 15 do 24 lat) osiągnęła 23,2 % w 2010 r. Skutki kryzysu dotknęły szczególnie boleśnie osoby o niskich kwalifikacjach (w tym znaczną część mniejszości

- romskiej), które stanowią prawie 70 % bezrobotnych. Wskaźnik bezrobocia długotrwałego (46 % w 2010 r.) jest wyższy niż średnia UE (40 % w 2010 r.) i istnieje groźba, że zmieni się ono w bezrobocie strukturalne. Stopa aktywności zawodowej młodzieży utrzymywała się stale na poziomie odpowiadającym niespełna dwóm trzecim średniej unijnej (2009 r.: 29,5 %; UE: 43,8 %). Stopa bezrobocia młodzieży wyniosła 24,8 % w 2009 r. (UE: 35,2 %). Bułgaria ma również najwyższy odsetek młodych ludzi, którzy nie uczą się ani nie pracują (19,5 % osób w wieku 15–24 lat). Jedną z głównych przeszkód dla uczestnictwa młodzieży w rynku pracy jest brak możliwości łączenia kształcenia i pracy, w szczególności w formie staży i praktyk w dziedzinie, których dotyczy ich edukacja, które ułatwiają wejście na rynek pracy.
- (14) Pomimo ponadprzeciętnego średniego poziomu wykształcenia, w Bułgarii ponad 40 % osób osiąga słabe wyniki w umiejętności czytania, pisania i liczenia. Świadczy to o potrzebie poprawy systemu edukacji w celu lepszego dostosowania go do potrzeb rynku pracy. Oczekuje się, że przygotowywana ustawa o edukacji przedszkolnej i szkolnej, opierająca się na pozytywnych rezultatach niedawnej reformy wprowadzającej decentralizację szkół, wprowadzi pewne rozwiązania, które mogą być dalej wzmacniane, tj. w zakresie autonomii finansowej, wskaźników uczęszczania do przedszkoli i zewnętrznej oceny, oraz zapewni rozliczalność. Wskaźnik przedwczesnego kończenia nauki (14,7 % w 2009 r.) jest zbliżony do średniej unijnej, ale jest szczególnie wysoki wśród ludności romskiej (w przypadku której został on oszacowany na 43 % w 2008 r.). Liczba osób z wykształceniem wyższym (27,9 % w 2009 r.) pozostaje poniżej średniej unijnej (32,2 %). Bułgaria znacznie opóźniła realizację reformy szkolnictwa wyższego. Nowa ustawa o szkolnictwie wyższym, której projekt przedstawiono już w 2010 r., ale następnie wycofano, powinna stanowić ważny krok w realizacji potrzeb w zakresie reform.
- (15) Reforma emerytalna uchwalona w 2010 r. nie jest powiązana ze średnim trwaniem życia ani z sytuacją systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej. Ma ona zostać wdrożona w latach 2011–2026, a większość środków wejdzie w życie w drugiej połowie tego okresu, co może zagrozić procesowi wdrażania oraz stabilności pierwszego filaru systemu emerytalnego.
- (16) Obywatele Bułgarii doświadczają większego ubóstwa w porównaniu ze średnią dla UE (41,9 % ludności doświadcza poważnej deprivacji materialnej, podczas gdy w UE wskaźnik ten wynosi 8,1 %). Około 66 % osób starszych jest zagrożonych ubóstwem i wskaźnik ten jest znacznie wyższy niż średnia UE. W ostatnich latach odnotowano oznaki pogarszania się warunków życia. Biorąc pod uwagę sytuację demograficzną, osiągnięcie celów wyznaczonych w krajowym programie reform w zakresie zmniejszania ubóstwa zależy w dużej mierze od prawidłowej koncepcji polityki dotyczącej pracowników w starszym wieku i osób należących do grup defaworyzowanych, a także od adekwatności transferów socjalnych. W krajowym programie reform zapowiedziano opracowanie strategii operacyjnej na rzecz integracji Romów (których liczbę szacuje się na 10 % ludności⁽¹⁾), aby zebrać rozwiązania dotyczące wielorakich barier napotykanymi przez Romów w dziedzinie zatrudnienia, edukacji, opieki zdrowotnej i mieszkań w jednym kompleksowym planie.
- (17) Przeszkodę dla wzrostu gospodarczego stanowi w dalszym ciągu niska wydajność służb publicznych. Pomimo ostatniej reorganizacji, reforma administracji publicznej nie zajęła się problemem poprawy kompetencji personelu ani jakości najważniejszych funkcji administracji. Bułgaria ma bardzo niski wskaźnik penetracji stacjonarnych usług szerokopasmowych – 14,9 %; jest to drugi najniższy wskaźnik w UE. Fakt ten utrudnia ponadto upowszechnianie się wszelkich usług świadczonych drogą elektroniczną.
- (18) Skala nieprawidłowości dotyczących zamówień publicznych sięga 60 % dla wszystkich skontrolowanych postępowań, a w przypadku dużych projektów z dziedziny infrastruktury publicznej, w przypadku których władze mają obowiązek przeprowadzenia kontroli *ex ante*, jest jeszcze większa. Sytuacja ta sprawia, że zdolności Publicznej Agencji ds. Kontroli Finansowej są znacznie ograniczone w 2006 r., w związku z czym agencja ta przeprowadziła kontrole *ex-post* w odniesieniu do zaledwie 12 % wszystkich procedur zamówień publicznych z lat 2007–2009. Najnowsze zmiany w ustawie o zamówieniach publicznych i ustawie o publicznej inspekcji finansowej zostały zatwierdzone przez Radę Ministrów i przekazane do parlamentu.
- (19) Energochłonność bułgarskiej gospodarki należy do najwyższych w UE. Istotny przykład stanowi ogrzewanie mieszkań – największym problemem są źle utrzymane budynki wielomieszkaniowe. Dzięki niedawnej zmianie przepisów dotyczących kwalifikowalności możliwe jest teraz wykorzystanie funduszy strukturalnych UE do wspierania inwestycji w efektywność energetyczną. Liczba dokonanych inwestycji jest niska, a wielkość dochodów z podatków od energii i transportu spadła zarówno w relacji do PKB, jak i w relacji do podatków związanych z zatrudnieniem, które są znacznie powyżej średniej UE. Dostęp do rynku energii jest hamowany przez ograniczenia konkurencji i niejasne mechanizmy ustalania cen.
- (20) Bułgaria podjęła szereg zobowiązań w ramach paktu euro plus. Zobowiązania dotyczące budżetu wskazują, że stabilność finansów publicznych zostanie wzmocniona środkami podjętymi w ramach reformy emerytalnej, działaniem mającym zapewnić w sektorze publicznym płace uzależnione od wyników, poprzez zamrożenie emerytur i wynagrodzeń do 2013 r., i wzmocnienie krajowych ram budżetowych poprzez

(1) Według szacunków Rady Europy.

przyjęcie paktu na rzecz stabilności finansowej, który obejmuje wiążące liczbowe reguły budżetowe. Aby wesprzeć zatrudnienie, podjęte zostaną działania mające zmniejszyć skalę pracy niezarejestrowanej i zwiększyć uczestnictwo w rynku pracy. Środki w zakresie konkurencyjności skupiają się na zmniejszaniu obciążeń administracyjnych i upowszechnianiu administracji elektronicznej („e-rządzenie”), poprawie dostępu do edukacji i poprawie wyników systemu edukacji. Zobowiązania te dotyczą trzech z czterech obszarów paktu, a pominiętym obszarem jest sektor finansowy. Stanowią one przedłużenie szerszego programu reform przedstawionego w programie konwergencji i krajowym programie reform oraz intensyfikują aktualne projekty reform w dziedzinie zarządzania budżetem, administracji publicznej i edukacji. Zobowiązania podjęte w ramach paktu euro plus zostały ocenione i uwzględnione w zaleceniach.

- (21) Komisja dokonała oceny programu konwergencji i krajowego programu reform oraz zobowiązań podjętych w ramach paktu euro plus. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej w Bułgarii, ale także stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w UE poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Komisja uważa, że po znacznej i przeprowadzonej wcześniej korekcie budżetowej z 2010 r., plany konsolidacji budżetowej na 2011 r. powinny zostać wdrożone zgodnie z planem, a deficyt powinien zostać obniżony do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % zgodnie z zaleceniem Rady z 13 lipca 2010 r. Aktualizacja nie zawiera wystarczającej liczby szczegółowych informacji dotyczących środków budżetowych planowanych w celu osiągnięcia celów budżetowych na lata 2012–2014 i możliwe było zapewnienie szybszego postępu na drodze do ustalonego średniookresowego celu. Wzmocnienie krajowych ram budżetowych będzie stanowić kotwicę dla dyscypliny budżetowej oraz zapewni przewidywalność i wiarygodność polityki rządu w perspektywie średnioterminowej. Należy również podjąć dodatkowe działania, aby wzmocnić konkurencyjność, pomagać obywatelom w znajdowaniu zatrudnienia, chronić najsłabsze grupy społeczne borykające się z szeregiem barier, zwiększyć zdolności administracji publicznej i organów regulacyjnych, doprowadzić do bardziej efektywnego gospodarowania zasobami, jak również do otworzenia większych możliwości dla inwestycji i wzrostu gospodarczego.

- (22) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 13 lipca 2010 r. na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację programu konwergencji Bułgarii z 2011 r. i jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w pkt 1) i 2) poniższego zalecenia. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Bułgarię,

NINIEJSZYM ZALECA Bułgarii podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:

- 1) Kontynuowanie skutecznego wykonania budżetu w celu skorygowania nadmiernego deficytu w 2011 r zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 13 lipca 2010 r. w ramach procedury nadmiernego deficytu. Określenie środków wspierających strategię budżetową na lata 2012–2014. Wykorzystanie ożywienia gospodarczego zapewnienia odpowiednich postępów w zakresie osiągnięcia celu średniookresowego, przede wszystkim poprzez ścisłą kontrolę nad wzrostem wydatków, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu wydatków pobudzających wzrost.
- 2) Podjęcie dalszych kroków w celu poprawy przewidywalności procesu planowania budżetu i kontroli wdrażania planów budżetowych, w tym na podstawie zasady memoriałowej, w szczególności przez wzmocnienie zarządzania budżetem. Ustalenie i wprowadzenie w tym celu wiążących reguł budżetowych i wyraźnie określonych ram budżetowych, które zapewniają przejrzystość na wszystkich szczeblach administracji publicznej.
- 3) Wdrożenie uzgodnionych z partnerami społecznymi działań w ramach obecnej reformy systemu emerytalnego, poczynienie postępów w zakresie niektórych jej kluczowych środków, które pomogłyby podnieść efektywny wiek emerytalny i ograniczyć wczesne opuszczanie rynku pracy, takich jak stopniowe podwyższanie wymaganego okresu objęcia ubezpieczeniem społecznym oraz wzmocnienie działań pomagających starszym pracownikom w dłuższym utrzymaniu aktywności zawodowej.
- 4) Wspieranie – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi praktykami – polityk mających na celu zapewnienie ścisłego związku między wzrostem płac a zmianami wydajności pracy i utrzymanie konkurencyjności przy uwzględnieniu bieżącej konwergencji.
- 5) Podjęcie działań w celu sprostania wyzwaniu, jakim jest walka z ubóstwem, i wspierania integracji społecznej, szczególnie w przypadku słabszych grup społecznych, borykających się z szeregiem barier. Podjęcie działań mających na celu modernizację publicznych służb zatrudnienia w celu zwiększenia ich zdolności w zakresie dopasowywania profili umiejętności do potrzeb rynku pracy; oraz skoncentrowanie się na niesieniu pomocy młodym ludziom o niskich kwalifikacjach. Posunięcie naprzód reformy edukacyjnej poprzez przyjęcie ustawy o edukacji przedszkolnej i szkolnej oraz nowej ustawy o szkolnictwie wyższym do połowy 2012 r.
- 6) Zintensyfikowanie wysiłków mających na celu wzmocnienie zdolności administracyjnych głównych funkcji administracji rządowej oraz organów regulacyjnych, aby zapewnić większą skuteczność usług użyteczności publicznej w odpowiedzi na potrzeby obywateli i przedsiębiorstw; wprowadzenie i skuteczne wdrożenie środków mających na celu kontrolę zamówień publicznych na podstawie oceny ryzyka, wzmocnienie zdolności władz do zapobiegania nieprawidłowościom i stosowania sankcji w przypadku ich wystąpienia, aby poprawić jakość i stosunek jakości do ceny przy wykorzystaniu funduszy publicznych.

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

- 7) Zniesienie barier wejścia na rynek, ustaleń przewidujących gwarancję zysków i kontroli cen oraz zapewnienie pełnej niezależności bułgarskiego urzędu regulacji energetyki, aby otworzyć rynki energii elektrycznej i gazu na większą konkurencję. Wprowadzenie zachęt do zwiększenia efektywności energetycznej budynków.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ZALECENIE RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie krajowego programu reform Węgier z 2011 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Węgry zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2011–2015

(2011/C 209/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupiać się będzie na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 12 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła pierwszą roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając w ten sposób nowy cykl zarządzania gospodarczego w UE i pierwszy europejski semestr zintegrowanej i prowadzonej *ex ante* koordynacji polityki, który ma swoje umocowanie w strategii „Europa 2020”.

(4) W dniu 25 marca 2011 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych (zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 15 lutego i 7 marca 2011 r. i w związku z przedstawioną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego). Podkreśliła ona priorytetowe znaczenie przywrócenia dobrej sytuacji budżetowej i stabilności finansów publicznych, zmniejszenia bezrobocia w drodze reform rynku pracy oraz podjęcia nowych działań służących zwiększeniu tempa wzrostu. Rada Europejska zwróciła się do państw członkowskich, aby przekształciły te priorytety w konkretne środki, które zostaną włączone do ich programów stabilności lub programów konwergencji oraz do ich krajowych programów reform.

(5) W dniu 15 kwietnia 2011 r. Węgry przedstawiły aktualizację z 2011 r. do programu konwergencji, obejmującą lata 2011–2015, oraz krajowy program reform z 2011 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(6) Węgry bardzo ucierpiały na skutek wystąpienia kryzysu jesienią 2008 r. i straciły dostęp do rynkowych źródeł finansowania. W celu przezwyciężenia tych trudności Węgry wprowadziły program dostosowawczy, w którym skupiono się na konsolidacji budżetowej i na nadzorze sektora finansowego; państwo to otrzymało także pomoc finansową z UE i MFW. W efekcie Węgry odzyskały dostęp do finansowania rynkowego wiosną 2009 r., a ich gospodarka wyszła z recesji: po spadku o 6,7 % w 2009 r. PKB wzrosło o 1,2 % w 2010 r., do czego przyczynił się rosnący eksport. Jednocześnie odnotowano dalszy wzrost stopy bezrobocia do poziomu ponad 11 %, podczas gdy przed kryzysem wynosiła ona niespełna 8 %. W drugim półroczu 2010 r. rząd ogłosił znaczne obniżki podatków, które mają zostać wprowadzone w życie w latach 2010–2013. W celu ograniczenia niekorzystnego wpływu na budżet rząd wprowadził równoległe nadzwyczajne opłaty i dokonał dodatkowych cięć wydatków o stałym charakterze. Ponadto decyzja o zniesieniu obowiązkowego prywatnego filaru systemu emerytalnego przyniosła dochody zarówno stałe jak i jednorazowe. Chociaż środki te pozwoliły ograniczyć przekroczenie planów w 2010 r. do 0,4 % PKB powyżej docelowej wartości deficytu wynoszącej 3,8 % PKB i zapewnią nadwyżkę w 2011 r., to jednak sytuacja budżetowa uległa znacznemu pogorszeniu. Z tego też względu, a także w celu zwiększenia potencjalnego wzrostu gospodarczego, rząd ogłosił w marcu 2011 r. program reform strukturalnych i przyjął dodatkowe środki konsolidacyjne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane w mocy na 2011 r. decyzją Rady 2011/308/UE z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 138 z 26.5.2011, s. 56).

(7) Na podstawie oceny zaktualizowanego programu konwergencji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że – w oparciu o prognozę

służb Komisji z wiosny 2011 r. – scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę prognoz budżetowych jest nieco optymistyczny, zwłaszcza jeżeli chodzi o kształtowanie się popytu wewnętrznego. Celem aktualizacji jest skorygowanie nadmiernego deficytu w terminie wyznaczonym przez Radę, tj. do 2011 r., który to cel zostanie osiągnięty z nadwyżką w wysokości 2 % PKB dzięki wysokim jednorazowym dochodom z aktywów emerytalnych. Budżet wykaże deficyt w wysokości 2,5 % PKB w roku 2012, który następnie stopniowo zmniejszy się do poziomu 1,5 % PKB w 2015 r., głównie dzięki ograniczeniu wydatków. W aktualizacji potwierdzono średniookresowy cel Węgier dotyczący sytuacji budżetowej w ujęciu strukturalnym, którym jest deficyt na poziomie 1,5 % PKB. Oczekuje się, że strategia konsolidacyjna zmniejszy deficyt budżetowy w ujęciu strukturalnym oraz doprowadzi do tendencji spadkowej długu, który powinien osiągnąć poziom 64 % PKB do 2015 r. Wydaje się jednak, że strategia ta przewiduje raczej koncentrację działań na późnym etapie, ponieważ zmiany strukturalne rozpoczynają się dopiero po 2012 r., a pogorszenie salda strukturalnego wynoszące ogółem ponad 3 % PKB w latach 2010 i 2011 nie jest zgodne z zaleceniem Rady z lipca 2009 r., w którym Węgry wezwano do korekty strukturalnej na poziomie co najmniej 0,5 % PKB. W prognozie z wiosny przewidziano deficyt na poziomie 3,3 % PKB w 2012 r., co zakłada pewne ryzyka zagrażające realizacji strategii wynoszące 0,5 % PKB; na tej podstawie nie można wykluczyć, że w tym samym roku może zostać ponownie przekroczona wartość progowa, chyba że podjęte zostaną dodatkowe środki. Przewidywana ścieżka deficytu strukturalnego, obliczona ponownie przez Komisję, nie zapewnia ponadto niezbędnej korekty, która pozwoliłaby osiągnąć średniookresowy cel budżetowy do końca okresu objętego programem konwergencji; w szczególności, po 2013 r. nie jest przewidziane prowadzenie korekty strukturalnej, choć margines dzielący od osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego jest niewielki.

Zniesienie obowiązkowego prywatnego filaru systemu emerytalnego generuje dodatkowe dochody jednorazowe i stałe, ale jednocześnie zwiększa zobowiązania długoterminowe. Wynikające z tego możliwe pogorszenie stabilności finansów publicznych w długim okresie, biorąc pod uwagę fakt, że część aktywów funduszy emerytalnych wykorzystywana jest do sfinansowania bieżących wydatków, jest częściowo zrekomensowane w drodze szeregu zapowiedzianych środków związanych z systemem emerytalnym w kontekście programu reform strukturalnych (np. częściowo wprowadzone już w życie zmiany parametryczne w filarze publicznym). Zgodnie z najnowszą oceną Komisji zagrożenia dotyczące stabilności finansów publicznych w długim okresie wydają się kształtować na średnim poziomie.

(8) Konsolidacja budżetowa pozostaje dużym wyzwaniem. Bez rygorystycznej realizacji zapowiedzianych środków i dodatkowych środków o charakterze strukturalnym, w razie potrzeby, nie można zapewnić trwałej korekty nadmiernego deficytu i odpowiednich postępów na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego. Ponadto konsolidacja budżetowa przyczyni się także do sprowadzenia długu na odpowiednią ścieżkę spadkową i do poprawy długookresowej stabilności

finansów publicznych, która wydaje się stać w obliczu średniego zagrożenia. Pełne wykorzystanie nadzwyczajnych dochodów może przyczynić się do szybszej konsolidacji budżetowej. W tym kontekście przydatnym narzędziem umożliwiającym ściśle monitorowanie postępów w konsolidacji budżetowej będzie sprawozdanie z postępów przedstawiane przez rząd co dwa lata w ramach procedury nadmiernego deficytu.

- (9) W niedawno uchwalonej konstytucji ustanowiono konstytucyjny próg ograniczający wysokość zadłużenia do 50 % PKB i wyposażono węgierską radę budżetową w prawo weta wobec rocznego budżetu, które to zmiany mogą stanowić pierwszy krok do poprawy ram budżetowych. Pewne ważne kwestie zostaną jednak szczegółowo określone dopiero w późniejszych „podstawowych” aktach prawnych (np. jakie przejściowe liczbowe reguły budżetowe będą obowiązywać do czasu obniżenia wskaźnika zadłużenia do 50 %, jaka będzie dokładna interpretacja klauzuli korekcyjnej). Nałożenie pułapu wysokości długu nominalnego – jeżeli będzie stosowane jako uniwersalne narzędzie – może, *ceteris paribus*, prowadzić do procyklicznego kursu polityki budżetowej. Oprócz tego zakres kompetencji zreorganizowanego organu budżetowego jest stosunkowo wąski (ograniczony do przygotowywania opinii w sprawie projektu budżetu, choć organ ten posiada także ważne prawo weta) i nie obejmuje całego cyklu budżetowego (np. poprzez bieżące oceny nowych polityk mających znaczące skutki budżetowe). Nadal należy doprecyzować inne aspekty zarządzania budżetem takie jak ukierunkowanie polityki budżetowej na średni horyzont czasowy oraz kwestia przejrzystości.
- (10) Stopa zatrudnienia jest jedną z najniższych w UE (60,4 %). Stopa zatrudnienia kobiet jest również niska (55 %), a różnica pomiędzy stopami zatrudnienia kobiet mających i niemających dzieci w wieku sześciu lat i młodszych jest druga co do wielkości w UE (33,6, podczas gdy średnia w UE to 12,1 punktów procentowych). Dostępność usług opieki dziennej na Węgrzech jest niedostateczna; szczególnie niska jest ich dostępność poza dużymi miastami i w regionach o bardzo wysokiej stopie bezrobocia. Poprawa usług opieki dziennej ułatwiłaby w znacznym stopniu uczestnictwo obojga rodziców w rynku pracy.
- (11) Obciążenia podatkowe pracy na Węgrzech są stosunkowo wysokie. Wynikający stąd niekorzystny wpływ na zatrudnienie zmniejszono częściowo poprzez wprowadzenie nowego systemu podatku dochodowego od osób fizycznych, szczególnie w przypadku osób o dochodach wyższych niż przeciętne lub osób posiadających dzieci; celem tego nowego systemu jest zatem stawienie czoła najpilniejszym problemom związanym z konkurencyjnością i problemom demograficznym. Mimo, że stawka podatku została obniżona, faktyczne obciążenie podatkowe bezdzietnych osób o niskich dochodach wzrosło, jeżeli uwzględni się stopniowe znoszenie ulg podatkowych związanych z zatrudnieniem.
- (12) Problemem publicznych służb zatrudnienia są niedostateczne zdolności administracyjne, a wcześniejsze zastrzyki funduszy nie poprawiły znacząco skuteczności

działania tych służb w integracji bezrobotnych z rynkiem pracy. Finansowanie programów na rzecz zatrudnienia nie jest odpowiednio powiązane z ich wynikami, szczególnie w przypadku działań finansowanych ze środków krajowych. Niedawno zapowiedziano, że okres otrzymywania zasiłku dla bezrobotnych zostanie skrócony do jednego z najniższych w UE. Należy ocenić wpływ tego środka na rynek pracy, w szczególności aby określić jego skuteczność w zwiększaniu uczestnictwa w rynku pracy.

- (13) Ubóstwo i związane z nim zjawiska takie jak bezrobocie czy niski poziom wykształcenia dotyczą nadal, w nieproporcjonalnie dużym stopniu, pewne defaworyzowane grupy, w szczególności Romów. Stopa zatrudnienia jest szczególnie niska wśród osób o niskich kwalifikacjach (36,8 %, podczas gdy średnia europejska to 53,4 %), zwłaszcza wśród mężczyzn. Zgodnie z szacunkami 70 % ludności romskiej żyje poniżej progu ubóstwa. Większość z nich mieszka w regionach o trudnej sytuacji, które cechują niewielkie możliwości znalezienia zatrudnienia oraz niska dostępność usług publicznych.
- (14) MŚP napotyka na przeszkody w postaci skomplikowanych ram regulacyjnych, dużych obciążeń administracyjnych oraz ograniczonej odpowiedzialności i przejrzystości administracji publicznej. Dostęp MŚP do finansowania na wczesnym etapie rozwoju jest poniżej średniej w UE. Krajowy program reform obejmuje szereg działań mających zmniejszyć obciążenia administracyjne i ogólnie poprawić otoczenie biznesowe. Pozabankowe mechanizmy finansowania odgrywają mniejszą rolę niż w innych krajach europejskich. Nie przeprowadzono systematycznych ocen skuteczności wcześniejszych programów wspierających ten sektor.
- (15) Komisja dokonała oceny programu konwergencji i krajowego programu reform Węgier i wzięła także pod uwagę wyrażony przez rząd zamiar śledzenia paktu euro plus, nie biorąc w nim jednak oficjalnie udziału. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej na Węgrzech, ale także stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Komisja jest zdania, że strategia korekty budżetowej opiera się głównie na redukcji wydatków oraz że wyznaczony przez Radę na 2011 r. termin ograniczenia deficytu do poziomu poniżej progu 3 % PKB jest dotrzymany tylko dzięki wysokim jednorazowym dochodom, w szczególności z aktywów emerytalnych, a zmiany strukturalne rozpoczną się dopiero w 2012 r. W świetle zagrożeń związanych z ich wdrożeniem nie można wykluczyć, że w tym samym roku może ponownie dojść do przekroczenia progu, o ile nie zostaną podjęte dodatkowe środki. Ponadto w dłuższej perspektywie program konwergencji, po ponownych obliczeniach Komisji, nie zapewnia dalszych postępów na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, choć margines dzielący od jego osiągnięcia jest niewielki. Wprowadzenie dodatkowych środków zwiększających uczestnictwo w rynku pracy oraz unowocześnienie służb zatrudnienia przyczyniłoby się do zwiększenia możliwości zatrudnienia. Dalsze zmniejszenie

obciążeń administracyjnych przyczyniłoby się do poprawy otoczenia biznesowego i rozwoju MŚP.

- (16) W świetle powyższej oceny, a także biorąc pod uwagę zalecenie Rady z dnia 7 lipca 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Rada zbadała aktualizację programu konwergencji Węgier z 2011 r. i jej opinia ⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniach 1) i 2) poniżej. Uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r., Rada zbadała krajowy program reform przedłożony przez Węgry,

NINIEJSZYM ZALECA Węgrom podjęcie następujących działań w latach 2011–2012:

1. Wzmocnienie wysiłku fiskalnego w celu zastosowania się do zalecenia Rady dotyczącego skorygowania w sposób trwały nadmiernego budżetu, między innymi poprzez unikanie pogorszenia salda strukturalnego w 2011 r., które jest powiązane domyślnie z planowaną nadwyżką budżetową wynoszącą 2 % PKB, oraz zapewnienie utrzymania deficytu budżetowego na bezpiecznym poziomie poniżej progu 3 % PKB w 2012 r. i w latach późniejszych, przyczyniając się do ograniczenia wysokiego wskaźnika zadłużenia publicznego. Pełną realizację zapowiedzianych środków budżetowych i przyjęcie, w razie potrzeby, najpóźniej w budżecie na 2012 r., dodatkowych środków o trwałym charakterze, aby zapewnić osiągnięcie celu budżetowego na ten rok. Budżet na rok 2012 powinien również przewidywać dodatkowe środki w celu osiągnięcia celu na 2013 r. zawartego w programie konwergencji. Zapewnienie postępów na drodze do realizacji średniookresowego celu budżetowego wynoszących co najmniej 0,5 % PKB rocznie do czasu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego oraz wykorzystanie ewentualnych nadzwyczajnych dochodów do przyspieszenia konsolidacji budżetowej.
2. Przyjęcie i wdrożenie przepisów określających aspekty regulacyjne nowych konstytucyjnych ram zarządzania budżetem, w tym m.in. liczbowych reguł, które będą obowiązywać na szczeblu centralnym i lokalnym do czasu obniżenia wskaźnika zadłużenia poniżej 50 % PKB. Odnośnie do ram budżetowych, wdrożenie i wzmocnienie wieloletniego planowania budżetowego, zwiększenie przejrzystości finansów publicznych oraz rozszerzenie zakresu kompetencji rady budżetowej.
3. Zwiększenie uczestnictwa w rynku pracy poprzez złagodzenie, w sposób neutralny dla budżetu, skutków reformy podatkowej dla osób o niskich dochodach. Wzmocnienie środków mających na celu zachęcenie kobiet do udziału w rynku pracy poprzez rozszerzenie dostępności placówek opieki nad dziećmi i przedszkoli.
4. Podjęcie działań w celu wzmocnienia zdolności publicznych służb zatrudnienia oraz innych usługodawców, tak aby poprawić jakość i skuteczność szkoleń, pomocy w poszukiwaniu pracy oraz zindywidualizowanych usług. Wzmocnienie aktywnych instrumentów rynku pracy przynoszących pozytywne wyniki poparte faktami. Wprowadzenie, w porozumieniu z zainteresowanymi stronami, programów specjalnie dostosowanych do potrzeb osób o niskich kwalifikacjach i innych szczególnie defaworyzowanych grup.

⁽¹⁾ Przewidziana w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

5. Poprawę otoczenia biznesowego poprzez wdrożenie wszystkich środków przewidzianych w krajowym programie reform w celu reformy uregulowań prawnych i zmniejszenia obciążeń administracyjnych; ocenę skuteczności obecnych polityk wspierających MŚP i dostosowanie programów publicznych celem poprawy dostępu do finansowania pozabankowego.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6229 – PAG/Mitsui/AMT JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 209/04)

W dniu 7 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6229 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6242 – Lactalis/Parmalat)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 209/05)

W dniu 14 czerwca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku francuski i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6242 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6282 – ERG/Lukoil/JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 209/06)

W dniu 5 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6282 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6283 – Valero/Chevron)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 209/07)

W dniu 7 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6283 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.6253 – Talis International Holding/Raphael Valves Industries)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 209/08)

W dniu 12 lipca 2011 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32011M6253 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 12 lipca 2011 r.

w sprawie mianowania zastępcy przewodniczącego Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu
Ochrony Odmian Roślin

(2011/C 209/09)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin⁽¹⁾, w szczególności jego art. 47 ust. 1,

Sari Kaarina HAUUKA, urodzona 12 lipca 1966 r., zostaje niniejszym mianowana zastępcą przewodniczącego Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin na okres pięciu lat.

uwzględniając wykaz kandydatów przedstawiony przez Komisję w dniu 20 kwietnia 2011 r. po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin,

Jej kadencja rozpoczyna się od daty podjęcia przez nią obowiązków. Data ta jest uzgadniana z prezesem i Radą Administracyjną Urzędu.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Dnia 17 grudnia 2007 r. Rada przyjęła decyzję 2007/858/WE⁽²⁾ w sprawie mianowania Paula A.C.E. VAN DER KOOIJA przewodniczącym Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin oraz Timothy'ego MILLETTA jego zastępcą.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(2) W związku z rezygnacją Timothy'ego MILLETTA, powstał wakat na stanowisku zastępcy przewodniczącego Izby Odwoławczej,

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 105.

DECYZJA RADY
z dnia 12 lipca 2011 r.
w sprawie mianowania prezesa Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin
(2011/C 209/10)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 ust. 1,

uwzględniając wykaz kandydatów przedstawiony przez Komisję w dniu 20 kwietnia 2011 r. po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 24 lipca 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/551/WE ⁽²⁾ w sprawie mianowania Barta KIEWIETA prezesem Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin.

(2) Kadencja Barta KIEWIETA zakończy się z dniem 31 lipca 2011 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Martin EKVAD, urodzony 15 maja 1965 r., zostaje niniejszym mianowany prezesem Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin w stopniu zaszczerowania AD 14 na okres pięciu lat.

Jego kadencja rozpoczyna się od daty podjęcia przez niego obowiązków. Data ta jest uzgadniana pomiędzy prezesem a Radą Administracyjną Urzędu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 28.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

14 lipca 2011 r.

(2011/C 209/11)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4202	AUD	Dolar australijski	1,3202
JPY	Jen	112,24	CAD	Dolar kanadyjski	1,3600
DKK	Korona duńska	7,4571	HKD	Dolar Hongkongu	11,0612
GBP	Funt szterling	0,88095	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6830
SEK	Korona szwedzka	9,1975	SGD	Dolar singapurski	1,7281
CHF	Frank szwajcarski	1,1575	KRW	Won	1 503,89
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,7473
NOK	Korona norweska	7,8380	CNY	Yuan renminbi	9,1788
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4380
CZK	Korona czeska	24,435	IDR	Rupia indonezyjska	12 124,96
HUF	Forint węgierski	269,60	MYR	Ringgit malezyjski	4,2663
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	60,961
LVL	Łat łotewski	0,7092	RUB	Rubel rosyjski	39,8605
PLN	Złoty polski	4,0310	THB	Bat tajlandzki	42,734
RON	Lej rumuński	4,2743	BRL	Real	2,2339
TRY	Lir turecki	2,3376	MXN	Peso meksykańskie	16,5824
			INR	Rupia indyjska	63,2130

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Komunikat Komisji na podstawie art. 14 ust. 1 oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 924/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 ⁽¹⁾

(2011/C 209/12)

W dniu 16 września 2009 r. Rada i Parlament Europejski przyjęły rozporządzenie (WE) nr 924/2009 w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie.

Artykuł 14 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, może postanowić rozszerzyć stosowanie tego rozporządzenia na swoją walutę krajową. Ponadto w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia określa się, że państwo członkowskie, które powiadomiło o swojej decyzji w sprawie rozszerzenia zakresu stosowania tego rozporządzenia na swoją walutę krajową, może również postanowić, że płatność krajowa wykonywana w walucie tego państwa członkowskiego ma być uważana za odpowiadającą płatności transgranicznej denominowanej w euro.

W dniu 26 maja 2011 r. Komisja otrzymała powiadomienie o tym, że rząd Rumunii postanowił rozszerzyć zakres stosowania wspomnianego rozporządzenia na płatności wykonywane w rumuńskich lejach. Rozszerzenie zakresu stosowania tego rozporządzenia na rumuńskie leje zgodnie z art. 14 ust. 1 staje się skuteczne po czternastu dniach od publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Począwszy od tego dnia za płatności transgraniczne wykonywane w rumuńskich lejach będą pobierane takie same opłaty jak za płatności krajowe wykonywane w lejach.

Władze Rumunii postanowiły również, że począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. krajowe płatności denominowane w rumuńskich lejach stają się płatnościami odpowiadającymi płatnościom transgranicznym denominowanym w lejach i w euro. Począwszy od tego dnia za płatności transgraniczne wykonywane w rumuńskich lejach i w euro będą pobierane takie same opłaty jak za płatności krajowe wykonywane w lejach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11.

Opatrzony komentarzem zestawienie rynków regulowanych i przepisów krajowych w zakresie wdrażania odnośnych wymogów dyrektywy MiFID (dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady)

(2011/C 209/13)

Artykuł 47 dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (dyrektywa 2004/39/WE, Dz.U. L 145 z 30.4.2004) upoważnia każde z państw członkowskich do nadania statusu „ryнку regulowanego” tym rynkom utworzonym na jego terytorium, które spełniają wymogi określone w odpowiednich przepisach krajowych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE „rynek regulowany” oznacza wielostronny system realizowany i/lub zarządzany przez podmiot gospodarczy, który kojarzy lub ułatwia kojarzenie wielu transakcji kupna i sprzedaży instrumentów finansowych – w systemie i zgodnie z regułami innymi niż uznaniowe – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu dotyczącego instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na podstawie reguł i/lub systemów oraz które są uprawnione i funkcjonują w sposób systematyczny, zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2004/39/WE.

Artykuł 47 dyrektywy 2004/39/WE nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek opracowania i aktualizowania wykazu rynków regulowanych uznawanych przez to państwo członkowskie. Wykaz ten jest przekazywany pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji Europejskiej. Na mocy tego samego artykułu (art. 47 dyrektywy 2004/39/WE) Komisja ma obowiązek corocznie ogłaszać w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz rynków regulowanych, o których została poinformowana. Niniejszy wykaz został opracowany zgodnie z tym wymogiem.

Załączony wykaz zawiera nazwy poszczególnych rynków, które przez właściwe organy krajowe zostały uznane za zgodne z definicją „ryнку regulowanego”. Wskazano w nim także podmiot odpowiedzialny za zarządzanie tymi rynkami oraz właściwy organ odpowiedzialny za wydawanie lub zatwierdzanie regulaminu rynku.

W wyniku obniżenia barier wejścia na rynek, a także specjalizacji w poszczególnych segmentach handlu, wykaz „rynków regulowanych” podlega większym zmianom niż miało to miejsce w ramach dyrektywy 93/22/EWG w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych. Artykuł 47 dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych nakłada również na Komisję Europejską obowiązek publikacji wykazu rynków regulowanych na swojej stronie internetowej oraz jego okresowego aktualizowania. Oprócz corocznej publikacji wykazu w *Dzienniku Urzędowym* Komisja Europejska będzie więc udostępniać jego aktualną wersję na swojej oficjalnej stronie internetowej (http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm). Wykaz ten będzie systematycznie aktualizowany na podstawie informacji otrzymywanych od władz krajowych. Władze krajowe wzywa się do powiadamiania Komisji na bieżąco o wszelkich uzupełnieniach lub skreśleniach dokonywanych w wykazie rynków regulowanych, dla których ich państwo jest rodzimym państwem członkowskim.

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Austria	1. Amtlicher Handel (rynek urzędowy) 2. Geregelter Freiverkehr (drugi rynek regulowany)	1.–2. Wiener Börse AG	1.–2. Finanzmarktaufsichtsbehörde (Urząd Nadzoru Rynku Finansowego)
Belgia	1. a) Le marché «Euronext Brussels»/De „Euronext Brussels” markt b) Le marché des instruments dérivés d'Euronext Brussels/De markt voor afgeleide producten van Euronext Brussels	1. Euronext Brussels SA/NV	1. a) Reconnaissance: Ministre des Finances sur avis de l'Autorité des services et marchés financiers (FSMA – Urząd Nadzoru Usług Finansowych i Rynku Finansowego) Erkenning: Minister van Financiën op advies van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA – Urząd Nadzoru Usług Finansowych i Rynku Finansowego) b) Surveillance: FSMA Toezicht: FSMA

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
	2. Le marché réglementé hors bourse des obligations linéaires, des titres scindés et des certificats de trésorerie/De gereglementeerde buitenbeursmarkt van de lineaire obligaties, de gesplitste effecten en de schatkistcertificaten	2. Fonds des rentes/ Rentenfonds	2. a) Reconnaissance: Législateur (art. 144, §2 de la loi du 2.8.2002) Erkenning: Regelgever (art. 144, §2 van de wet van 2.8.2002) b) Surveillance: Comité du Fonds des rentes, pour compte de la FSMA Toezicht: Comité van het Rentenfonds, voor rekening van de FSMA
Bułgaria	1. Официален пазар (rynek urzędowy) 2. Неофициален пазар (rynek wolny)	Българска Фондова Борса — София АД (Bułgarska Giełda Papierów Wartościowych Sofia)	Комисия за финансов надзор (Komisja Nadzoru Finansowego)
Cypr	Cyprus Stock Exchange (Cypryjska Giełda Papierów Wartościowych) 1. Main market 2. Parallel market 3. Alternative market 4. Bond market 5. Investment Companies markets 6. Large Project Market 7. Ocean-going shipping market	1.-7. Cyprus Stock Exchange (Cypryjska Giełda Papierów Wartościowych)	1.-7. Cyprus Securities and Exchange Commission (Cypryjska Komisja ds. Papierów Wartościowych i Giełd)
Republika Czeska	1. Rynek podstawowy (Hlavní trh) 2. Rynek wolny (Volný trh) 3. Rynek urzędowy 4. Rynek transakcji futures 5. Rynek transakcji spot	1.-2. Giełda praska (Burza cenných papírů Praha, a.s.) 3. RM-SYSTEM, Giełda praska (RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů a.s.) 4.-5. Praska giełda energii (Energetická burza Praha)	1.-5. Narodowy Bank Republiki Czeskiej
Dania	1. NASDAQ OMX Copenhagen A/S — Rynek akcji — Rynek obligacji — Rynek instrumentów pochodnych 2. Dansk Autoriseret Markedsplads A/S (regulowany duński rynek dla regularnego handlu papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu publicznego, ale nienotowanymi na giełdzie)	1. Copenhagen Stock Exchange A/S 2. Dansk Autoriseret Markedsplads A/S (DAMP)	Finanstilsynet (Duński Urząd Nadzoru Finansowego)

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Estonia	1. Väärtpapieribörs (Giełda Papierów Wartościowych) — Põhinimekiri (rynek podstawowy) — Völakirjade nimekiri (rynek obligacji) — Fondiosakute nimekiri (rynek jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych) 2. Reguleeritud turg (rynek regulowany) — Lisanimekiri (rynek równoległy)	NASDAQ OMX Tallinn AS	Finantsinspektsioon (Estoński Urząd Nadzoru Finansowego)
Finlandia	Arvopaperipörssi (Giełda Papierów Wartościowych) — Pörssilista (rynek urzędowy) — Pre-lista (notowania przed debiutem giełdowym) — Muut arvopaperit -lista (notowania innych papierów wartościowych)	NASDAQ OMX Helsinki Oy	Zatwierdzenie: Ministerstwo Finansów Nadzór: — Zatwierdzanie regulaminów: Ministerstwo Finansów — Nadzór w zakresie zgodności: Finansivalvonta (Fiński Urząd Nadzoru Finansowego)
Francja	1. Euronext Paris 2. MATIF 3. MONEP 4. BlueNext	Euronext Paris (1–4)	Proposition de l'Autorité des marchés financiers (AMF) Reconnaissance par le ministre chargé de l'économie (cf. article L.421-1 du code monétaire et financier)
Niemcy	1. Börse Berlin (Regulierter Markt) 2. Düsseldorfer Börse (Regulierter Markt) 3. Frankfurter Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 4. Eurex Deutschland 5. Hanseatische Wertpapierbörse Hamburg (Regulierter Markt, Startup market) 6. Niedersächsische Börse zu Hannover (Regulierter Markt) 7. Börse München (Regulierter Markt) 8. Baden-Württembergische Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 9. European Energy Exchange 10. Tradegate Exchange	1. Börse Berlin AG 2. Börse Düsseldorf AG 3. Deutsche Börse AG 4. Eurex Frankfurt AG 5. BöAG Börsen AG 6. BöAG Börsen AG 7. Bayerische Börse AG 8. Börse-Stuttgart AG 9. European Energy Exchange AG, Leipzig 10. Tradegate Exchange GmbH, Berlin	Börsenaufsichtsbehörden der Länder (organy nadzorcze giełd papierów wartościowych w poszczególnych krajach związkowych) oraz Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Władze krajów związkowych: 1. Senatsverwaltung für Wirtschaft, Technologie und Frauen, Berlin 2. Finanzministerium des Landes Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf 3. i 4. Hessisches Ministerium für Wirtschaft, Verkehr und Landesentwicklung, Wiesbaden 5. Freie und Hansestadt Hamburg, Behörde für Wirtschaft und Arbeit 6. Niedersächsisches Ministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr, Hannover 7. Bayerisches Staatsministerium für Wirtschaft, Infrastruktur, Verkehr und Technologie, München 8. Wirtschaftsministerium Baden-Württemberg, Stuttgart 9. Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit, Dresden 10. Senatsverwaltung für Wirtschaft, Technologie und Frauen, Berlin

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Grecja	<p>1. Giełda Papierów Wartościowych w Atenach</p> <p>— Rynek papierów wartościowych</p> <p>— Rynek instrumentów pochodnych</p> <p>2. Elektroniczny Rynek Równoległy Papierów Wartościowych (HDAT – rynek papierów dłużnych)</p>	<p>1. Giełda Papierów Wartościowych w Atenach</p> <p>2. Bank Grecji</p>	<p>1. Grecka Komisja Rynku Kapitałowego (HCMC)</p> <p>2. Grecka Komisja Rynku Kapitałowego (HCMC)</p>
Węgry	<p>Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Giełda Papierów Wartościowych w Budapeszcie)</p> <p>— Részvénytőzsde (sekcja akcji)</p> <p>— Hitelpapír tőzsde (sekcja dłużnych papierów wartościowych)</p> <p>— Származékos tőzsde (sekcja instrumentów pochodnych)</p> <p>— Áru tőzsde (sekcja towarów)</p>	Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Giełda Papierów Wartościowych w Budapeszcie)	Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Węgierski Urząd Nadzoru Finansowego)
Irlandia	Rynek podstawowy papierów wartościowych irlandzkiej giełdy papierów wartościowych	Irish Stock Exchange Ltd.	Bank centralny Irlandii uznaje rynek za „regulowany” oraz (z wyjątkiem warunków wejścia na giełdę) nadzoruje spełnienie wymogów dyrektywy MiFID przez podmiot zarządzający rynkiem regulowanym
Włochy	<p>1. Elektroniczny rynek akcji (MTA)</p> <p>2. Elektroniczny rynek obligacji (MOT)</p> <p>3. Elektroniczny rynek funduszy otwartych i ETC (ETF-Plus)</p> <p>4. Elektroniczny rynek papierów wartościowych na bazie instrumentów pochodnych (SeDeX)</p> <p>5. Elektroniczny rynek instrumentów inwestycyjnych (MIV)</p> <p>6. Włoski rynek instrumentów pochodnych służący do handlu instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f) oraz i) skonsolidowanej ustawy finansowej (IDEM)</p> <p>7. Hurtowy rynek włoskich i zagranicznych obligacji rządowych (MTS)</p> <p>8. Hurtowy rynek obligacji innych niż rządowe oraz papierów wartościowych emitowanych przez organizacje międzynarodowe z udziałem państwowym (MTS Corporate)</p> <p>9. Hurtowy handel online obligacjami rządowymi (BondVision)</p>	<p>1.–6. Borsa Italiana SpA</p> <p>7.–9. Società per il Mercato dei Titoli di Stato — MTS SpA</p>	<p>Consob wydaje zezwolenia spółkom, które zarządzają rynkami, oraz zatwierdza ich statuty i regulaminy</p> <p>Podmioty zarządzające hurtowymi rynkami rządowych papierów wartościowych są zatwierdzane przez Ministerstwo Gospodarki i Finansów, po zasięgnięciu opinii Consob i Banca d'Italia</p>
Łotwa	<p>NASDAQ OMX Riga:</p> <p>— rynek podstawowy</p> <p>— rynek papierów dłużnych</p> <p>— rynek równoległy</p> <p>— rynek jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych.</p>	JSC NASDAQ OMX Riga	Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Komisja ds. Rynku Finansowego i Kapitałowego)

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Litwa	Nasdaq OMX Vilnius: — rynek podstawowy Nasdaq OMX Vilnius — rynek równoległy Nasdaq OMX Vilnius — rynek papierów dłużnych Nasdaq OMX Vilnius — rynek jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych Nasdaq OMX Vilnius	Nasdaq OMX Vilnius	Litewska Komisja Papierów Wartościowych
Luksemburg	Bourse de Luxembourg	Société de la Bourse de Luxembourg SA	Commission de surveillance du Secteur Financier
Malta	Maltańska Giełda Papierów Wartościowych	Maltańska Giełda Papierów Wartościowych	Maltański Urząd ds. Nadzoru Finansowego (Malta Financial Services Authority)
Niderlandy	1. a) Euronext Amsterdam Cash Market: — NYSE Euronext Amsterdam b) Euronext Amsterdam Derivatives Market — NYSE Liffe Amsterdam 2. Endex	1. NYSE Euronext (International) BV, NYSE Euronext (Holding) BV, Euronext NV, en Euronext Amsterdam NV 2. APX-ENDEX Derivatives B.V.	1.–2. Zezwolenie Ministra Finansów po uzyskaniu opinii Niderlandzkiego Urzędu ds. Rynków Finansowych Nadzór sprawowany przez Niderlandzki Urząd ds. Rynków Finansowych
Polska	1. Rynek podstawowy 2. Rynek równoległy 3. Regulowany Rynek Pozagieldowy	1. i 2. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA (Warsaw Stock Exchange) 3. BondSpot SA	1.–3. Komisja Nadzoru Finansowego
Portugalia	1. Eurolist by Euronext Lisbon (rynek urzędowy) 2. Mercado de Futuros e Opções (rynek kontraktów terminowych i opcji) 3. MEDIP — Mercado Especial de Dívida Pública (specjalny rynek dla obligacji rządowych) 4. MIBEL — Mercado Regulamentado de Derivados do MIBEL (rynek energii)	1.–2. Euronext Lisbon — Sociedade Gestora de Mercados Regulamentados, SA 3. MTS Portugal — Sociedad de Gestora do Mercado Especial de Dívida Pública SA 4. OMIP — Operador do Mercado Ibérico de Energia (Pólo Português), Sociedade Gestora de Mercado Regulamentado, SA (OMIP)	Ministerstwo Finansów uznaje rynki na wniosek Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (CMVM), odpowiedzialnej za regulację rynku i nadzór nad nim

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Rumunia	1. Piața reglementată (regulowany rynek spot – BVB) 2. Piața reglementată (regulowany rynek instrumentów pochodnych – BVB) 3. Piața reglementată (regulowany rynek instrumentów pochodnych – SIBEX) 4. Piața reglementată la vedere (regulowany rynek transakcji spot – SIBEX)	1. i 2. S.C. Bursa de Valori București SA (Giełda Papierów Wartościowych w Bukareszcie) 3 i 4 S.C. SIBEX-Sibiu Stock Exchange SA	1–4 Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (Rumuńska Krajowa Komisja Papierów Wartościowych)
Republika Słowacka	1. Rynek papierów wartościowych notowanych na giełdzie — rynek podstawowy — rynek równoległy 2. Regulowany rynek pozagiełdowy	Giełda Papierów Wartościowych w Bratysławie	Narodowy Bank Słowacji
Słowenia	Rynek urzędowy Giełdy Papierów Wartościowych w Lublanie (Borzni trg)	Giełda Papierów Wartościowych w Lublanie (Ljubljanska borza)	Agencja Rynków Papierów Wartościowych (Agencija za trg vrednostnih papirjev)
Hiszpania	A. Bolsas de Valores (wszystkie giełdy obejmują rynek podstawowy oraz rynek równoległy) 1. Bolsa de Valores de Barcelona 2. Bolsa de Valores de Bilbao 3. Bolsa de Valores de Madrid 4. Bolsa de valores de Valencia B. Mercados oficiales de Productos Financieros Derivados 1. MEFF Renta Fija 2. MEFF C. Mercado MFAO de Futuros del Aceite de Oliva D. AIAF Mercado de Renta Fija E. Mercados de Deuda Pública en Anotaciones	A1. Sociedad Rectora de la Bolsa de Valores de Barcelona SA A2. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Bilbao SA A3. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Madrid SA A4. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Valencia. SA B1. Soc. Rectora de Productos Financieros Derivados de RENTA Fija SA B2. Soc. Rectora de Productos Derivados S.A.U C. (MFAO) Sociedad rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, SA D. AIAF Mercado de Renta Fija E. Banco de España	CNMV (Comisión Nacional del Mercado de Valores) – Krajowa Komisja ds. Rynku Papierów Wartościowych Banco de España jest odpowiedzialny za rynek obligacji rządowych

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Szwecja	<p>1. Nasdaq OMX Stockholm</p> <ul style="list-style-type: none"> — regulowany rynek akcji i instrumentów finansowych równoważnych akcjom — regulowany rynek instrumentów pochodnych — regulowany rynek obligacji i instrumentów finansowych równoważnych obligacjom <p>2. Nordic Growth Market NGM</p> <ul style="list-style-type: none"> — regulowany rynek akcji i instrumentów finansowych równoważnych akcjom — regulowany rynek instrumentów finansowych innych niż akcje lub równoważne akcje <p>3. Burgundy</p> <ul style="list-style-type: none"> — regulowany rynek warrantów, certyfikatów, produktów strukturyzowanych i jednostek funduszu 	<p>1. NASDAQ OMX Stockholm AB</p> <p>2. Nordic Growth Market NGM AB</p> <p>3. Burgundy AB</p>	Finansinspektionen (Urząd Nadzoru Finansowego)
Zjednoczone Królestwo	<p>1. EDX</p> <p>2. PLUS Stock Exchange</p> <p>3. The London International Financial Futures and Options Exchanges (LIFFE)</p> <p>4. NYSE Euronext London</p> <p>5. The London Metal Exchange</p> <p>6. Intercontinental Exchange — ICE Futures Europe</p> <p>7. London Stock Exchange — Regulated Market (rynek regulowany)</p>	<p>1. EDX London Limited</p> <p>2. PLUS Markets Group plc</p> <p>3. i 4. LIFFE Administration and Management</p> <p>5. The London Metal Exchange Limited</p> <p>6. ICE Futures Europe</p> <p>7. London Stock Exchange plc</p>	1.–7. Financial Services Authority (Urząd ds. Usług Finansowych)
Islandia	Nasdaq OMX Iceland hf. — Rynek regulowany akcji i obligacji	Nasdaq OMX Iceland hf.	Fjármálaeftirlitið (Urząd ds. Nadzoru Finansowego)
Liechtenstein	nie dot.	nie dot.	nie dot.

Państwo	Nazwa rynku regulowanego	Podmiot zarządzający	Właściwy organ zatwierdzający rynek i sprawujący nad nim nadzór
Norwegia	<p>1. Oslo Stock Exchange (Giełda Papierów Wartościowych w Oslo – notowania urzędowe)</p> <ul style="list-style-type: none"> — rynek akcji — rynek finansowych instrumentów pochodnych — rynek obligacji <p>2. Oslo Axess</p> <ul style="list-style-type: none"> — rynek akcji <p>3. Nasdaq OMX Commodities Europe (wcześniej Nord Pool) (notowania urzędowe)</p> <ul style="list-style-type: none"> — rynek towarowych instrumentów pochodnych <p>4. Fish Pool</p> <ul style="list-style-type: none"> — rynek towarowych instrumentów pochodnych	<p>1. Oslo Børs ASA</p> <p>2. Oslo Børs ASA</p> <p>3. Nasdaq OMX Oslo ASA (former Nord Pool ASA)</p> <p>4. Fish Pool ASA</p>	Finanstilsynet (Norweski Urząd Nadzoru Finansowego)

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6324 – Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 209/14)

1. W dniu 11 lipca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Bain Capital Investors, LLC („Bain Capital Investors”) i przedsiębiorstwo Hellman & Friedman Corporate Investors VII, Ltd lub jego spółki zależne (wraz ze swoimi spółkami zależnymi, funduszami równoległymi i podmiotami inwestycyjnymi zwane „HFCP VII”) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad wszystkimi przedsiębiorstwami Securitas Direct AB i ESML SD Iberia Holding, S.L.U. i ich spółkami zależnymi („Securitas Direct”) w drodze zakupu udziałów/akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku Bain Capital Investors: inwestycje typu private equity,
  - w przypadku HFCP VII: fundusz private equity,
  - w przypadku Securitas Direct: świadczenie usług z zakresu bezpieczeństwa.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6324 – Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

2011/C 209/13

Opatrzony komentarzem zestawienie rynków regulowanych i przepisów krajowych w zakresie wdrażania odnośnych wymogów dyrektywy MiFID (dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) 21

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2011/C 209/14

Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6324 – Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

